

Szolnoki Főiskola Üzleti Fakultás Diploma-átadó Ünnepség 2009. 07.04. Kolláth György alkotmányjogász:

Tisztelt Tanerők, Notabilitások és Hallgatók! Kedves Diploma-átvevők és az elismerésben osztozó hozzátartozók!

A Szenátus tagjaként megtisztelő felkérést kaptam pár köszöntő szóra. Ezt bizonyára a lokálpatrióta lelkemnek, gyökereimnek köszönhetem. Jőmagam szakmája a jog: határterület az Önökével. Amikor az üzleti világ a célját teljes biztonsággal vinné sikerrel, előzetesen jogással zsúriztet. Ennek hiányában vagy más baj esetén mi, jogászok a romok eltakarításában működünk közre. Erre szokás fanyar humorral mondani, hogy egy csónakban evezünk, de nem mindig ugyanoda igyekszünk. Önök megtermelik: mi „lepapírozuk” és perköltségre elköltjük a pénzt. Nagyra tartom az üzlet-emberek tudását, államilag igazolt képességeit.

Az illendőség szerinti „parlamentari kétpercesben” két dologról szólok.

1) Ámulva nézem az új campus impozáns épületét. Mi, a 60-as évek során még arról álmodoztunk, hogy mikor lesz már Szolnokon legalább egy egyetem vagy főiskola, mely ideköti az értelmiséget, itthon tartja a legjobb vízipólósokat, atlétákat, kajakosokat, vívókat. Sokáig a minimum is elérhetetlennek látszott, most meg itt van egy európai léptékű és aurájú intézmény. Nem egy a hazai 69-ből, hanem egy rangos, vonzó főiskola. Legyenek büszkék rá, és óvják meg a gazdasági viharverés közepette is. Budapesten 3 egyetemen és két főiskolán oktatok jogi tárgyakat. A legtöbb helyen megirigyelnék azt, ami Önöknek itt rendelkezésükre áll.

2) Közszereplés során gyakran előhozom azt a bon mot-t, hogy én voltaképpen nem jogot, hanem okos, törekvő diákokat oktatok. Nem mindegy. Hallgatóim zömének nem harmincéves háború a felsőoktatási jelenlét, hanem világos célokkal és motivációval jönnek óráinkra. Ennél kevesebb ma már az igényes boldoguláshoz nem elég. Mindenből tudni egy keveset, egy kevésből pedig tudni kell mindent. A mai ünnep azt igazolja, hogy Önök kiállták a próbát. Lehet mindezt derűvel, humorral is megélni. Nem igaz, hogy szenvedés a tanulás, és ugyanaz a kinti, nagy élet. Egy példa: doktori avatáskor diákjaim fehér kesztyűben esküdnek az Alkotmányra, a törvények tiszteletére. Az évfolyam mókamestere a fehér kesztyűt így magyarázta: legalább nem marad az okmányon ujjlenyomat. Nincs szebb dolog, mint az ünnep csúcán a sapkák repülését látni.

Kint vannak még a ballagási-érettségi tablók. Az egyiken 3 szó olvasható: jöttünk, vagyunk, megyünk! Ilyen egyszerű ez. Kívánjunk jó utat hozzá!

Gratulálok a friss diplomásoknak és áldozatos hozzátartozóiknak. Jó egészséget, sok szerencsét és sikert kívánok.

Szolnok, 2009. július 4.